

na rzecz zwiększenia udziału transportu publicznego i ograniczenie ruchu indywidualnego poprzez m.in.: transport mieszany, współdzielony, sensory liczby miejsc parkingowych w okolicach Zespołu Staromiejskiego, czujniki zanieczyszczeń pochodzących z transportu, promocja napędów hybrydowych i elektrycznych, rozwój tras pieszych i rowerowych, systemy liczenia pojazdów oraz strefy uspokojonego ruchu.

W sezonie grzewczym w rejonach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, ale również zwartej zabudowy Zespołu Staromiejskiego, źródłem zanieczyszczenia powietrza są liczne paleniska domowe. Jest to zjawisko niskiej emisji, bardzo niekorzystnie wpływające na stan środowiska naturalnego i jakość życia mieszkańców. Zjawisko to należy wyeliminować poprzez inwestycje w ciepłociągi oraz równoległe prowadzone akcje społeczne, zachęcające do korzystania z ekologicznego źródła ciepła. Wymagało to będzie aktywnej i skutecznej promocji m.in. odnawialnych źródeł energii.

Na poprawę stanu środowiska przyrodniczego miasta, w dużym stopniu wpływa prowadzenie edukacji ekologicznej mieszkańców. Toruń posiada szczególnie korzystne warunki do łączenia walorów potencjału przyrodniczego i kulturowego, aby czynić miasto niezwykle atrakcyjnym dla mieszkańców, turystów i gości. Warto kontynuować działania na rzecz tworzenia wizerunku Torunia jako miasta zieleni i kwiatów. Zabieganie o dobry stan środowiska przyrodniczego miasta, o zachowanie piękna jego architektury i urbanistyki, a także troska o trwanie unikalnego krajobrazu średniowiecznego miasta nad Wisłą, stanowią bezpośrednio o jego atrakcyjności, warunkując bez wątpienia jego dalszy pomyślny rozwój. Toruń, otoczony lasami, dysponuje korzystnymi warunkami dla rekreacji mieszkańców w środowisku leśnym. Wyzwaniem dla Miasta będzie z pewnością zagospodarowanie tych terenów. Wyzwania rewitalizacyjne

Na terenie każdego miasta, zwłaszcza o tak bogatej historii jak Toruń, wyszczególnić można obszary, na których częstotliwość i natężenie występowania dysfunkcji społecznych jest wyższe niż na innych obszarach miejskich. W „Diagnozie służącej wyznaczeniu obszaru zdegradowanego i rewitalizacji”, opracowanej na potrzeby sporządzenia „Programu Rewitalizacji Torunia do roku 2023” jako obszar rewitalizacji wybrano Bydgoskie Przedmieście, Podgórze i Stare Miasto (podział na trzy podobszary zgodnie z podziałem miasta na jednostki strukturalne). Tak wytypowany obszar zajmuje 15,2% powierzchni gminy oraz jest zamieszkały przez 21,9% mieszkańców gminy.

Na terenie Bydgoskiego Przedmieścia zdiagnozowano problem bezrobocia, sięgający niemal 6% (szczególnie osoby w wieku produkcyjnym). Struktura demograficzna oraz struktura rynku pracy są niekorzystne i nie są one równoważone przez rozwój gospodarczy jednostki strukturalnej – wskaźnik liczby zarejestrowanych podmiotów gospodarczych na 100 osób w wieku produkcyjnym wynosi 0,30 w porównaniu ze wskaźnikiem dla miasta 0,37.

Na terenie Podgórza zdiagnozowano wysoki udział osób bezrobotnych w ogóle ludności w wieku produkcyjnym, w tym bardzo wysoki poziom bezrobocia wśród kobiet oraz osób młodych. Ponad połowa z bezrobotnych osób to osoby trwale bezrobotne. Ma to konsekwencje w postaci wysokiego udziału wśród mieszkańców osób objętych wyrokami eksmisyjnymi, a także skali zależności od pomocy społecznej. Rzadziej niż w pozostałych częściach miasta występuje tu problem wypadania młodzieży z systemu edukacyjnego. Mimo to jednostka